Föreläsning 10

Tobias Wrigstad

"Hur man tänker" & funktionspekare

Frivillig extrauppgift

- Frekvensräknare för ord
- Övar innehållet i föreläsningarna 2, 3, 4, 5 och 7
- Syfte: att över sånt som vi gått igenom med fokus på hur man skriver kod vilka funktioner som skall vara med är i stort sett givna
- Får användas för att redovisa mål
- Länk kommer ut i Piazza efter denna föreläsning

Målet med dagens föreläsning

• Att visa "hur man tänker"

Tala om top-down och bottom-up

Prata om lager och abstraktionsnivåer

• Konkret exempel:

Lagerhanteraren

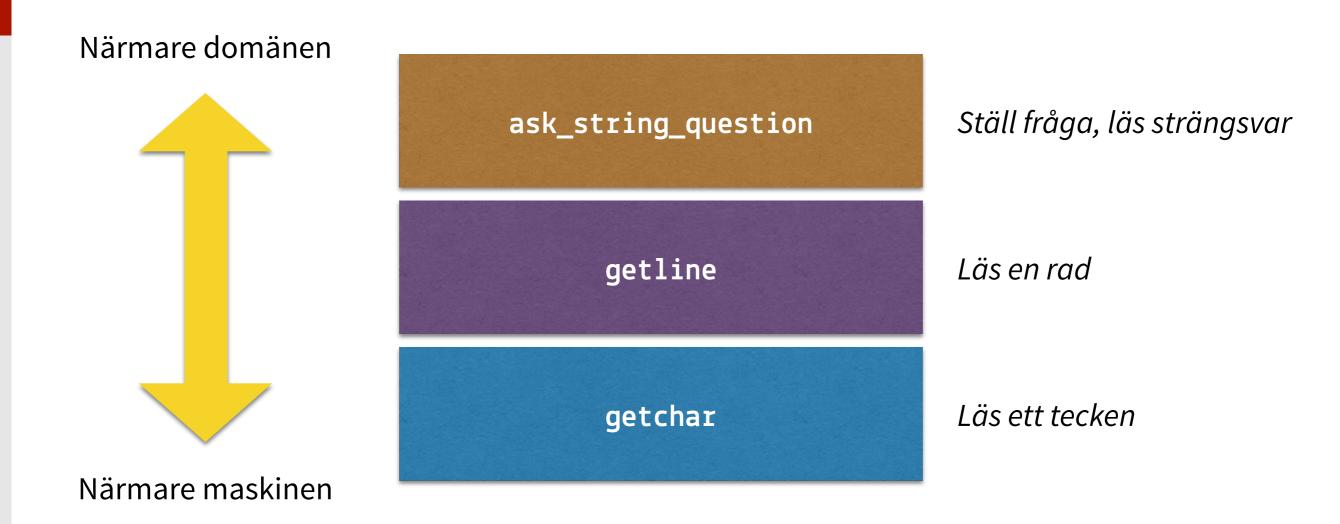
Konstruktioner/syntax som exemplifieras

- Funktioner
- Struktar
- Pekare
- Funktionspekare har vi inte sett tidigare, så jag går igenom dem nu
- Unioner
- Makron

"Hur man tänker"

Att tänka i lager

Att tänka i lager

ask_string_question

getline

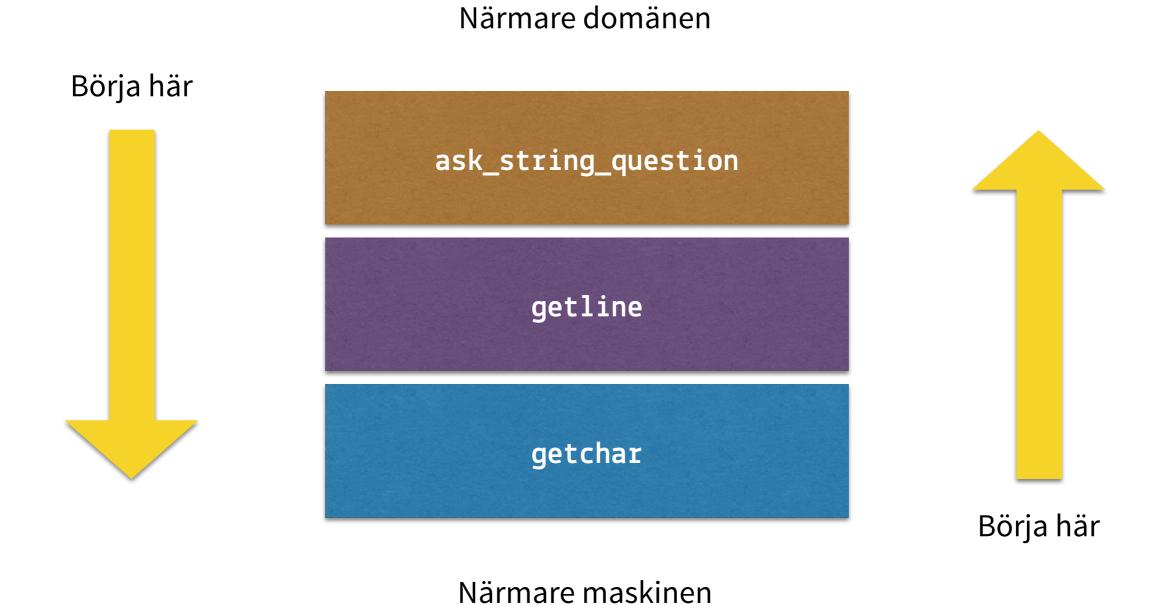
getchar

För varje funktion/strukt — vilket lager tillhör den?

Vad bör den (inte) vara beroende av?

Vilka lager "behöver" jag?

Top-down eller bottom up?

Att arbeta bottom-up

Börja på den "lägsta nivån"

Högre teknisk komplexitet, ofta helt orelaterade till domänen

Nackdelar/risker:

Att du gör något som inte behövs senare

Det kan kännas motigt att vara så långt borta från domänen/specifikationen

Konsekvenser:

Mindre fuskande eftersom varje funktion bygger på de som vi just implementerat

Att arbeta top-down

Börja på den "högsta nivån"

Omfattar i regel mest logik som hör till specifikationen/domänen

Nackdelar/risker:

Man kan fatta dumma designbeslut på grund av tekniska omständigheter som man inte känner till ännu

Kan vara svårt att ha ett körande program hela tiden

Konsekvenser:

Ofta mer fuskande eftersom man "knuffar funktionalitet framför sig"

Vilket skall jag välja?

• Det är litet beroende på person

Om du inte direkt vet vilket som är bäst för dig — prova båda och utvärdera!

• Min rekommendation: top-down är bättre för den som känner sig osäker på C

```
/// Asks a question and reads a string in response
char *ask_string_question(char *question)
{
   puts(question);
   return read_string();
}

/// Asks a question and reads a char in response
int ask_int_question(char *question)
{
   puts(question);
   return read_int();
}
```

```
/// Asks a question and reads a string in response
char *ask_string_question(char *question)
{
   puts(question);
   return read_string();
}

/// Asks a question and reads a char in response
int ask_int_question(char *question)
{
   puts(question);
   return read_int();
}
```

Fusk!

Löser fusk 2 från föregående bild!

```
/// Reads a line from the keyboard and converts it to an int
int read_int()
{
   char *buf = read_string();
   int result = atol(buf);

   free(buf);
   return result;
}
```

Fusk!

Skarv: anta att input alltid är valida heltal

Löser resterande fusk från föregående bilder!

```
/// Reads a line from the keyboard, puts it on the heap and returns a
/// pointer to it
char *read_string()
{
   char *buf = NULL;
   size_t len = 0;
   ssize_t read = getline(&buf, &len, stdin);
   buf[read-1] = '\0'; // Skarv 1 & 2
   return buf;
}
```

Skarv 1: anta att vi aldrig vill ha newline kvar!

Skarv 2: anta att newline == '\n' (stämmer ej på Windows)

Implementation av frågor, bottom-up

• I stort sett som top down, fast baklänges

```
Först read_string

Sedan read_int ovanpå read_string

Sedan ask_int_question ovanpå read_int
```

 Det är ett visst avstånd som måste överbryggas från vad programmet vill (ask_int_question) och read_string.

Gör på det sätt du själv känner att det är lättast att tänka

```
/// Reads a line from the keyboard, puts it on the heap and returns a
/// pointer to it
char *read_string(bool strip_newline)
{
   char *buf = NULL;
   size_t len = 0;
   ssize_t read = getline(&buf, &len, stdin);
   if (strip_newline && read > 0) buf[read-1] = '\0'; // Skarv 2 är kvar
   return buf;
}
```

Användaren får välja om strängen skall ha kvar newline!

```
/// Reads a line from the keyboard, puts it on the heap and returns a
/// pointer to it
int read_int(bool repeat_until_valid_int)
  char *buf = NULL;
  do {
      if (buf) free(buf);
      buf = read_string();
  } while (repeat_until_valid_int && is_valid_int(buf) == false);
  int result = atol(buf);
  free(buf);
  return result;
```

Fusk!

"Ha alltid ett körbart program"

```
/// Returns true if a string only has digits
bool is_valid_int(char *str)
{
   return true;
}
```

Gör så att vi kan testa programmet, men funkar förstås inte för icke-valid input!

Löser fusket från föregående bild!

```
/// Returns true if a string only has digits
bool is_valid_int(char *str)
{
   bool valid_int = true;

   for (char *c = str; *c && valid_int; ++c)
      {
      valid_int = isdigit(*c);
    }

   return valid_int;
}
```

Loopa igenom strängen och kolla att varje char är en siffra

read_string lägger en sträng på heapen

- Inte alltid rätt, t.ex. i read_int
- Tänk om jag vill läsa in direkt i en char-array i databasen?
- Logiken är densamma oavsett var i minnet man läser in strängen

Bra idé: bryt ut detta ur funktionen så blir den mer generell

Lättare att återanvända

Lättare att testa

 Sedan kan vi bygga en ekvivalent read_string ovanpå den generella, som sparar en sträng på heapen

En mer generell funktion för att läsa in strängar!

```
/// Reads a line from the keyboard, puts it in the len-sized
/// memory space pointed to by buf, and optionally removed newlines
char *read_string_with_buffer(char *buf, size_t len, bool strip_newline)
{
    ssize_t read = getline(&buf, &len, stdin);
    if (read > 0 && strip_newline)
      {
        buf[read-1] = '\0'; // -2 på Windows...
      }
    return buf;
}
```

Skarv: utgår från att vi inte kör på Windows...

Undvik onödig upprepning

Vi kan enkelt implementera om read_string() i termer av read_string_with_buffer()

```
/// Reads a line from the keyboard, removes newlines,
/// puts on the heap and returns a pointer to it
char *read_string()
{
   return read_string_with_buffer(NULL, 0, true);
}
```

Oftast behöver man inte newline — vill man ha det får man använda read_string_with_buffer

Inga magiska konstanter (läsbarhet)

```
/// Uses the improved read_string_with_buffer
int read_int(bool repeat_until_valid_int)
  char *buf = alloca(16); // 16 is a big number
  int len = 16;
                                                                            ?!
  do
      buf = read_string_with_buffer(buf, len, true);
    } while (repeat_until_valid_int && is_valid_int(buf) == false);
  return atol(buf);
```

Inga magiska konstanter (läsbarhet)

```
#define STRIP_NEWLINE true
/// Uses the improved read_string_with_buffer
int read_int(bool repeat_until_valid_int)
  char *buf = alloca(16); // 16 is a big number
  int len = 16;
  do {
    buf = read_string_with_buffer(buf, len, STRIP_NEWLINE);
  } while (repeat_until_valid_int && is_valid_int(buf) == false);
  return atol(buf);
```

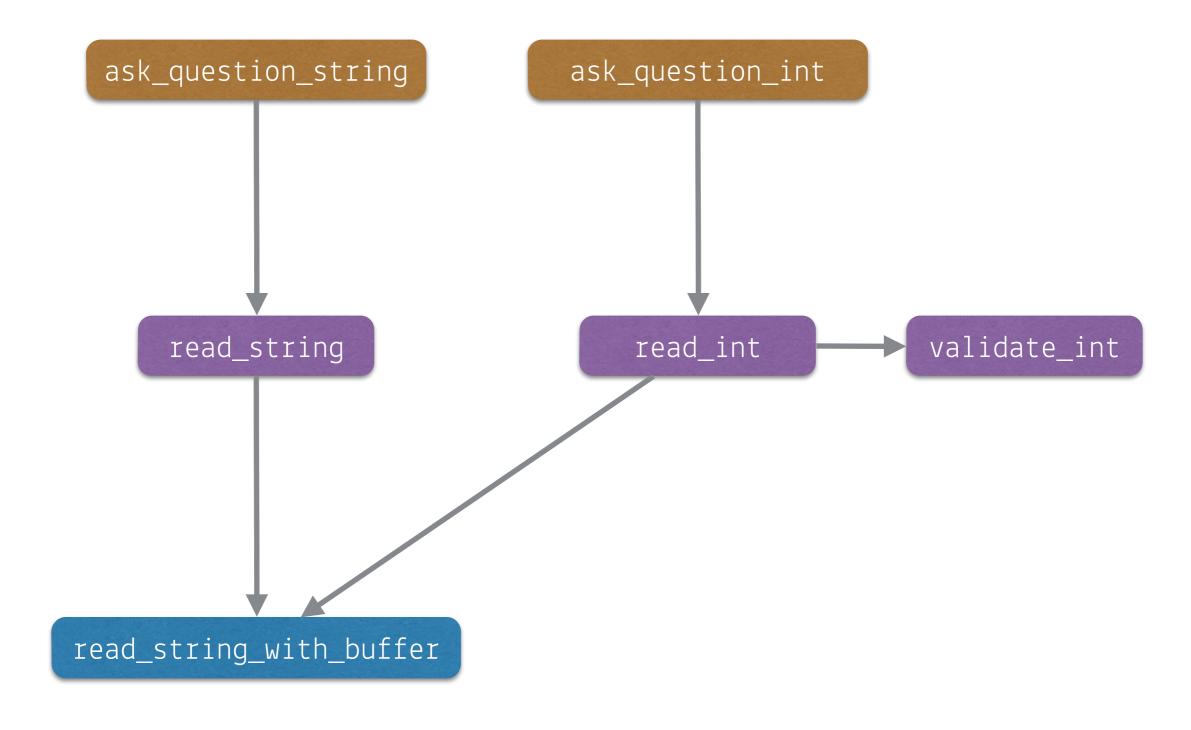
Inga magiska konstanter (läsbarhet)

Vi kan enkelt implementera om read_string() i termer av read_string_with_buffer()

```
/// Reads a line from the keyboard, removes newlines,
/// puts on the heap and returns a pointer to it
char *read_string()
{
   return read_string_with_buffer(NULL, 0, STRIP_NEWLINE);
}
```

Oftast behöver man inte newline — vill man ha det får man använda read_string_with_buffer

Beroenden

Ytterligare påbyggnad

Med hjälp av våra två ask kan vi enkelt bygga en ask shelf (t.ex. A25)

```
/// Reads the necessary data for a shelf_t, constructs a
/// shelf_t, and returns it
shelt_t ask_shelf_question()
{
    shelf_t shelf;
    shelf.name = ask_string_question("Mata in ett tecken")[0];
    shelf.number = ask_int_question("Mata in ett tal");
    return shelf;
}
```

Skarv: förutsätter valitt indata

Fixa skarven: validera

```
shelf_t ask_shelf_question()
  shelf_t shelf; // har char name; int number;
  char *name = NULL;
 do {
   if (name) free(name);
    name = ask_string_question("Mata in ett tecken");
    shelf.name = name[0];
  } while (strlen(name != 1));
  long number = 0;
 do {
    number = ask_int_question("Mata in ett tal 0--99");
    shelf.number = number;
  } while (0 <= number && number < 100);</pre>
 return shelf;
```

Repetition!

"Bad smell: upprepning"

 Det finns ett mönster som upprepas

Läs in data

Validera

(Ta bort temporära data)

Skapa efterfrågad struktur

 Samma mönster, men olika beteende för olika data

```
shelf_t ask_shelf_question()
  shelf_t shelf; // har char name; int number;
  char *name = NULL;
  do {
    if (name) free(name);
    name = ask_string_question("Mata in ett tecken");
    shelf.name = name[0];
  } while (strlen(name != 1));
  long number = 0;
  do {
    number = ask_int_question("Mata in ett tal 0--99");
    shelf.number = number;
 } while (0 <= number && number < 100);</pre>
 return shelf;
```

Generalisering

- Kan vi skapa en funktion som följer mönstret men som gör rätt sak för rätt data?
- Försök ett: vi skickar in "flaggor" för att tala om vad för data etc. skall läsas in
 - + Löser problemet
 - Koden blir väldigt komplicerad
 - Går inte att utöka för data som vi inte känner till

- Försök två: bryt ut beteende med hjälp av funktionspekare
 - + Löser problemet
 - + Framtidssäker eftersom logiken tillhandahålls av användaren

Funktionspekare

```
/// Valideringsfunktion tar emot en pekare till
/// data och kontrollerar om datat kan omvandlas
/// till avsedd typ
/// Exempel:
/// - valid_int
/// - valid_shelf
typedef bool (*v_f)(char *);
/// Konstruktor som tar emot en sträng med validerat
/// data och omvandlar det till avsedd typ, returnerar
/// en pekare till det nya datat
/// Exempel:
/// - str_to_int
/// - str_to_shelf
typedef void *(*m_f)(char *);
```

typedef bool (*v_f)(char *); typedef void *(*m_f)(char *);

Generaliserad fråga

```
void *ask_question(char *q, v_f validate, m_f convert, bool cleanup)
 // Ask question until optional validation of input is satisfied
 char *input = NULL;
 do {
   puts(q);
   if (input) free(input);
   input = read_string();
 } while (validate && validate(input) == false);
 // If a conversion function was specificied, convert input
 void *result = convert ? convert(input) : input;
 if (cleanup) free(input);
 return result;
```

Validera data, skapa data

```
bool valid_shelf(char *input)
{
   return strlen(input) == 3 && isalpha(input[0]) && valid_int(input+1);
}

shelf_t *str_to_shelf(char *input)
{
   shelf_t *shelf = malloc(sizeof(shelf_t));
   shelf->name = input[0];
   shelf->number = atol(input+1);
   return shelf;
}
```

Slutlig ask_shelf/string_question

Skarv: fungerar för heltal, men "fult"

Förbättring: unioner

```
// ändra void * => result_t i ask_question och m_f
typedef union result result_t;
union result
 void *ptr;
  long int_value;
  char char_value;
};
result_t str_to_shelf(char *input)
  shelf_t *shelf = malloc(sizeof(shelf_t));
  shelf->name = input[0];
  shelf->number = atol(input+1);
  return (result_t) { .ptr = shelf };
};
```

Lösning med hjälp av unioner (nästan samma)

```
result_t str_to_int(char *s)
{
   return (result_t) { .int_value = atol(s) };
}
```

```
result_t str_to_str(char *s)
{
   return (result_t) { .ptr = s };
}
```

```
x = foo()
return x.bar;

är samma som
return foo().bar;
```

Till slut

```
char *ask_string_question()
{
   return ask_question(
     "Mata in en sträng",
     NULL,
     str_to_str,
     false).ptr;
}
```

```
int ask_int_question()
{
   return ask_question(
     "Mata in ett heltal",
     valid_int,
     str_to_int,
     true).int_value;
}
```

Ännu bättre: exponering för programmet med hjälp av makron

OBS! Detta kan man alltså göra även utan funktionspekare och unioner!

Titta nu på add_goods — hur "ren" den blir

```
void add_goods(db_t *db)
{
  goods_t g;

  g.name = Ask_namn();
  g.desc = Ask_beskrivning();
  g.price = Ask_pris();
  g.shelf = Ask_lagerhylla();
  g.amount = Ask_antal();

  db->goods[db->total] = g;
  ++db->total;
}
```

Skarv: följer inte specen (inget val spara/redigera)

Ta bort skarven — fortfarande snyggt

```
void add_goods(db_t *db)
 goods_t g;
 do {
   g.name = Ask_namn();
   g.desc = Ask_beskrivning();
    g.price = Ask_pris();
   g.shelf = Ask_lagerhylla();
    g.amount = Ask_antal();
    char answer = Ask_char("Spara? (ja/nej)");
  } while (strchr("Jj", answer) == false);
 db->goods[db->total] = g;
 ++db->total;
```

Fusk!

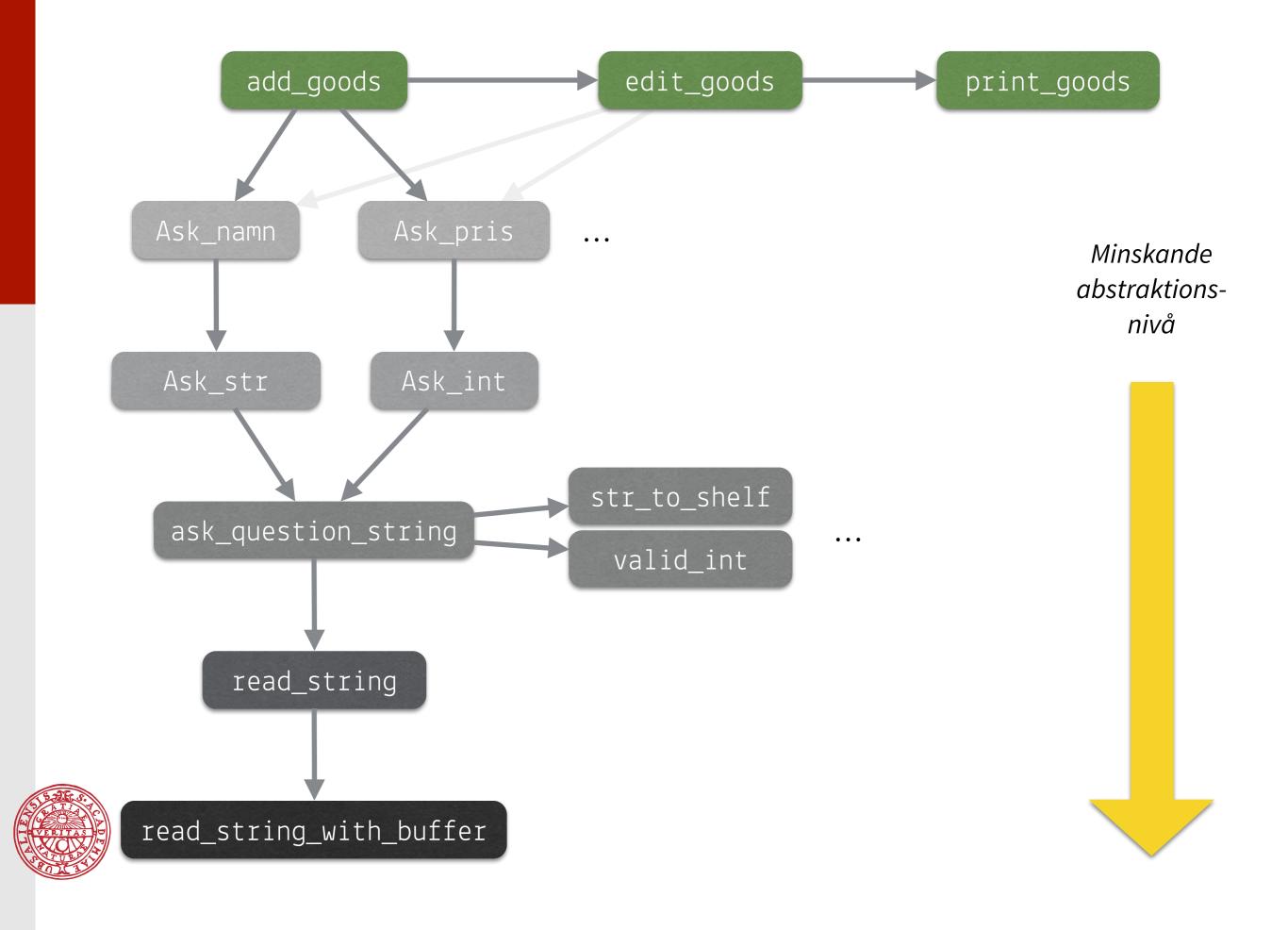
Skarv: följer inte specen (inget redigera-val)

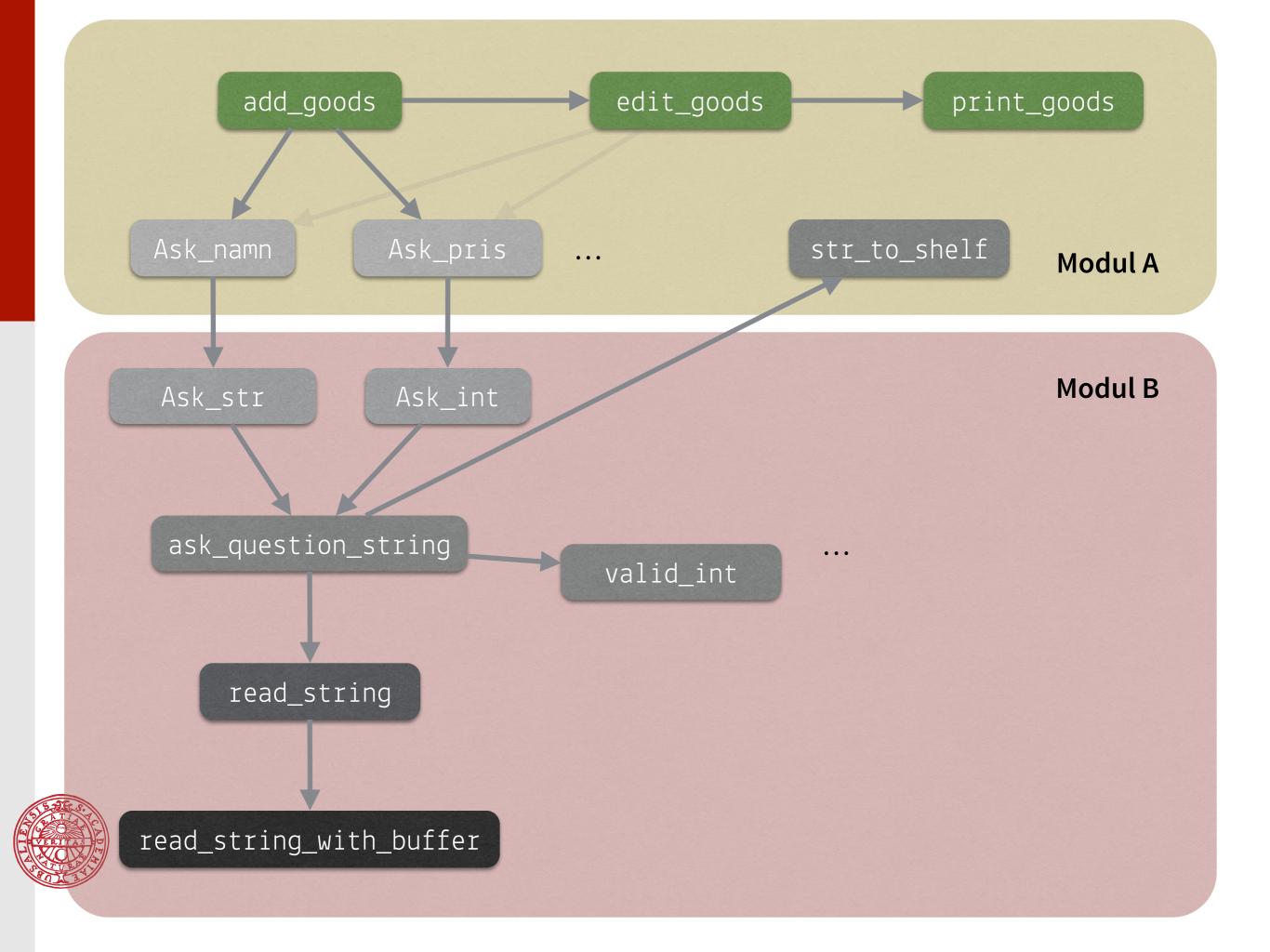
```
void edit_goods(db_t *db, goods_t *g)
 char answer = Ask_char();
 goodt_g copy = *g;
 switch (answer) {
 case 'N':
 case 'n': copy.name = Ask_namn(); break;
  // etc.
 case 'P':
 case 'p': copy.price = Ask_pris(); break;
 print_goods(copy); // fusk!
 char answer = Ask_char("Spara? (ja/nej)");
 if (strchr("Jj", answer) == false)
     *q = copy;
```

Återanvändning i edit_goods

```
"Vad vill du redigera?\n"
"[N]amn\n"
// etc
"[P]ris"
```

Kanske skulle detta ges en egen funktion som också anropades i add_goods?

Krångligare med så många mellansteg?

 Se på koden för add_goods, den är tydlig eftersom den slipper bry sig så mycket om tekniska detaljer

Procedurell abstraktion: tydligt vad varje funktion gör, även utan insyn

Endast ett anrop till getline i all kod

- I många andra funktioner, t.ex. edit, kunde jag återanvända Ask_-funktionerna och därigenom få lika fin och ren kod som i add_goods — "gratis"
- Observera att man måste inte ha "supergenerella" funktioner i botten

Man kan ha separata read-funktioner utan funktionspekare etc.

Sammanfattning

Top-down eller bottom-up

Vad är rätt för dig?

Lagertänkande

Bygger abstraktioner bit för bit

Lager är **inte** detsamma som moduler

- Generella byggstenar kan återanvändas
- Programmera nära domänen
- Göm tekniska komplexiteter "längre ned"

Läsbar kod

- Notera att den längsta funktionen här är ~20 rader (edit_goods) den är för lång!
- De flesta funktionerna är ca 5–6 rader en bra längd
- Funktioner skall helst bara göra en sak
- Om de har för många rader så blir det svårt att överblicka vad de gör

Svårt att se att de är korrekta

Svårt att underhålla, förstå, etc.

Generella datastrukturer och funktionspekare

void *

En generell datastruktur

- Orimligt att ha en separat kodbas för varje listtyp (e.g., intlist_t, foolist_t etc.)
- Vi vill kunna skriva en lista som fungerar för alla datatyper

Problem: om vi inte vet vilken datatyp som skall lagras i listan är det inte möjligt för kompilatorn att räkna ut storleken för varje strukt

```
typedef struct node node_t;
struct node
{
   node_t next;
   T element; // vad är t?
};
```

Lösning: Pekare

- En pekare har alltid samma storlek oavsett vad som pekas ut
- C stöder (nästan) polymorfism för pekare via s.k. void-pekare, void *

Problem: vi kan inte operera på data av typen **void** *, eftersom vi inte vet något om den

```
typedef struct node node_t;
struct node
{
   node_t next;
   void *element; // känd storlek
};
```

Lösning: Funktionspekare

- En pekare till en funktion som kan anropas via pekaren
- Kompilatorn

```
int strcmp(char *a, char *b)
{
    ...
}
strcmp; // pekare till funktionen
```

Exempel

```
typedef struct list list_t;
typedef struct node node_t;
struct node
 node_t *next;
 void *elem;
};
struct list
  node_t *first;
  comparator cmp;
```

list_t *list_new(comparator cmp)

return result;

list_t *result = malloc(sizeof(list_t));

*result = (list_t) { .cmp = cmp, .first = node_new(NULL, NULL) };

```
void list_insert(list_t *list, void *elem)
  node_t *p = list->first;
  for (node_t * n = p->next; n; p = n, n = n->next)
      if (list->cmp(elem, n->elem) < 0)</pre>
     p->next = node_new(elem, n);
     return:
  p->next = node_new(elem, NULL);
```


Vad är en comparator?

• typedef int(*comparator)(void *, void *);

Bakvänd syntax

Definierar typen comparator som en pekare till en funktion som tar emot två voidpekare och returnerar en int

Alla funktioner som tar två pekare och returnerar något som ryms i en int matchar denna typ, t.ex. strcmp

```
list_t *l = list_new(strcmp); // En sorterad lista av strängar!
list_insert(l, "foo");
list_insert(l, "bar");
```

Nu kan vi definiera en "int-lista"

Fler funktionspekare

• I listexemplet kan det vara motiverat med en pekare till en funktion som vet hur man tar bort (free) element i listan

```
struct list
{
  node_t *first;
  comparator_f cmp;
  free_f free;
};
```

```
typedef void (*free_f)(void *);
```

```
void free_stuff(stuff_t *s)
{
  free(s->foo);
  free(s);
}
```

Klarar av att ta bort länkade strukturer

Funktionspekare är inte svårt!

- Minns högre ordningens funktioner från PKD!
- Det som är litet knepigt är hur man skriver dess typ:

```
typedef retur_t (*funktionsnamn)(argument1_t, argument2_t);
```

- En funktions namn kan användas som en pekare till funktionen
- Anrop sker sedan som vanligt, fast på pekaren:

```
my_pek = function;
my_pek(args);
```